

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/93/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6214203545
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Dušan Ďurian
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6214203545.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa BL Telecom collection, s.r.o., IČO: 47150513, so sídlom v Bratislave, Šoltésovej č. 14, zastúpeného právnym zástupcom SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., IČO: 36862711, so sídlom v Bratislave, Šoltésovej č. 14, v mene ktorého pred súdom koná JUDr. David Soukeník, advokát a konateľ, proti odporkyni B. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom vo M. D., č. XXX, ktorej pobyt nie je známy, zastúpenej Martinou Balážovou, pracovníčkou Okresného súdu Veľký Krtíš, ako opatrovníkom, za účasti Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA, IČO: 42326923, so sídlom v Košiciach, Park Angelinum č. 2, ako vedľajšieho účastníka na strane odporkyne, zastúpeného Mgr. Petrom Masarovičom, advokátom so sídlom v Košiciach, Park Angelinum č. 2, o zaplatenie 248,95 € s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa a vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš č.k. 10C/33/2014-91 zo dňa 09.12.2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku o nepriznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi (tretí výrok) a vo výroku o povinnosti navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania v sume 29,97 € (štvrtý výrok) **z r u š u j e a v e c v r a c i a** okresnému súdu v tomto rozsahu na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh navrhovateľa zamietol (prvý výrok), odporkyni náhradu trov konania nepriznal (druhý výrok), vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal (tretí výrok) a navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania v sume 29,97 € v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku (štvrtý výrok). Uplatnený nárok navrhovateľa na zaplatenie zmluvnej pokuty vyhodnotil ako nedôvodný, pretože má základ v neprijateľnej zmluvnej podmienke v spotrebiteľskej zmluve. O trovách konania rozhodol okresný súd podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“). Vedľajšiemu účastníkovi právo na náhradu trov konania nepriznal, pretože ich považoval za neúčelné vzhľadom na všeobecný a šablónovitý charakter jeho podaní; zdôraznil, že sa v prevažnej časti nestotožnil s argumentáciou vedľajšieho účastníka (stotožnil sa len s jeho tvrdením, že sporné ustanovenie o zmluvnej pokute nebolo individuálne dojednané) a rozhodnutia súdov o určení neprijateľných podmienok, na ktoré poukázal vedľajší účastník sú všeobecne známe. Na druhej strane s poukazom na ustanovenie § 224 ods. 1 O.s.p. priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania za vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa proti uzneseniu o pripustení vstupu vedľajšieho účastníka do konania, ktoré odvolací súd potvrdil.

Proti rozsudku okresného súdu vo výroku o nepriznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi (tretí výrok) podal vedľajší účastník prostredníctvom svojho právneho zástupcu včas odvolanie zo dňa 18.01.2016 (č.l. 105-114 spisu). Nesúhlasil s rozhodnutím okresného súdu. Poukázal na to, že je to práve navrhovateľ, ktorý napriek znalosti rozhodnutí súdov o určení neprijateľnosti dojednaní o zmluvnej pokute, svoje nároky ďalej uplatňuje, keď tento postup navrhovateľa tak priamo determinuje postup vedľajšieho účastníka. Podstatou jeho argumentácie bol poukaz na neexistenciu individuálneho dojednania o zmluvnej pokute, s ktorým sa stotožnil aj okresný súd. Zdôraznil, že v konaní mu vznikol

nárok na náhradu trov konania, pretože vystupoval na strane účastníka konania, ktorý mal v konaní plný úspech. Vyjadril názor, že má právo na náhradu trov konania a preto navrhol zmenu napadnutého výroku rozsudku v zmysle priznania náhrady trov konania v sume 79,12 €; uplatnil aj náhradu trov odvolacieho konania.

Proti rozsudku okresného súdu vo výroku o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi (štvrtý výrok) podal navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu včas odvolanie zo dňa 15.01.2016 (č.l. 99-102 spisu). Navrhol zmenu napadnutého výroku rozsudku v zmysle nepriznania náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi. Vyjadril názor, že okresný súd vec nesprávne právne posúdil. Trovy vedľajšieho účastníka nepovažoval za účelne vynaložené, pretože neboli nevyhnutne potrebné na bránenie práva. Vedľajší účastník má byť odborne pripravený na poskytovanie právnej pomoci spotrebiteľom bez potreby právneho zastúpenia. Zdôraznil, že paušálny vstup vedľajšieho účastníka do konania nepredstavuje žiadny prínos a spôsobuje len vynakladanie neúčelných trov právneho zastúpenia. Na vstup vedľajšieho účastníka do konania je nevyhnutný výslovný súhlas účastníka, ktorého záujmy chce v konaní podporovať, keď takýto súhlas odporkyňa neudelila. Navrhovateľ si uplatnil trovy odvolacieho konania.

Navrhovateľ vo vyjadrení zo dňa 05.02.2016 (č.l. 118-120 spisu) k odvolaniu vedľajšieho účastníka v podstate zopakoval svoju argumentáciu uvedenú vo svojom odvolaní a keďže odporkyňa sama odvolanie nepodala a ani neudelila súhlas so vstupom vedľajšieho účastníka do konania navrhol odvolanie vedľajšieho účastníka odmietnuť ako podané neoprávnenou osobou.

Vedľajší účastník sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a napadnuté výroky rozsudku okresného súdu o trovách konania vedľajšieho účastníka (tretí a štvrtý výrok) podľa § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. zrušil a podľa § 221 ods. 2 O.s.p. vec vrátil v tomto rozsahu okresnému súdu na ďalšie konanie.

Zo spisu okresného súdu vyplýva, že návrhom na začatie konania zo dňa 08.04.2014 sa navrhovateľ voči odporkyni domáhal zaplata sumy 248,95 € s príslušenstvom z titulu zmluvnej pokuty na základe zmluvy o pripojení. V priebehu konania doručil dňa 11.08.2014 vedľajší účastník okresnému súdu písomné podanie, ktorým oznámil svoj vstup do konania na strane odporkyne (č.l. 19 spisu). Navrhovateľ nesúhlasil so vstupom vedľajšieho účastníka do konania. Okresný súd uznesením zo dňa 19.03.2015 vstup vedľajšieho účastníka do konania na strane odporkyne pripustil, keď na odvolanie navrhovateľa odvolací súd uvedené uznesenie potvrdil uznesením zo dňa 06.10.2015. Vedľajší účastník vo vyjadrení zo dňa 10.11.2015 (č.l. 76-80 spisu) k návrhu vzniesol argumentáciu neprijateľnosti zmluvnej podmienky o dojednaní zmluvnej pokuty v spornej zmluve o pripojení; uplatnil si aj náhradu trov konania. Následne okresný súd vo veci napadnutým rozsudkom rozhodol o zamietnutí návrhu a o trovách konania (č.l. 90 spisu).

V prejednávanej veci je nesporné, že predmetom konania bol nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy. Vedľajší účastník je právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov. Pre správne rozhodnutie o odvolaní je potrebné primárne zodpovedať na otázku, či vedľajší účastník, ktorého predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa, je oprávnený vystupovať v konaní ako vedľajší účastník, a ak áno, či sa ako vedľajší účastník môže v konaní nechať právne zastupovať advokátom a či mu v súvislosti s týmto právnym zastúpením môže vzniknúť právo na náhradu trov konania vrátane trov právneho zastúpenia.

Od účinnosti novely Občianskeho súdneho poriadku vykonanej zákonom č. 353/2014 Z. z. účinným od 01.01.2015 sa v ustanovení § 93 ods. 3 O.s.p. za prvú vetu vložila nová druhá veta, ktorá znie: "Ak ako vedľajší účastník vstupuje do konania z vlastného podnetu právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa podľa osobitného predpisu, súčasťou oznámenia o vstupe musí byť aj súhlas účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní, inak súd na oznámenie o vstupe neprihliada."; predmetný zákon v tejto súvislosti nezakotvil žiadne prechodné ustanovenia, v zmysle ustálených procesných zásad sa preto v plnom rozsahu aplikuje aj na všetky neskončené súdne konania; súčasne v zmysle zásady zákazu retroaktivity platí, že všetky účinky procesných úkonov a legitímne očakávania, ktoré nastali podľa právneho stavu účinného do 31.12.2014, zostávajú v týchto konaniach v plnej miere

zachované a nie je možné späťne vyžadovať splnenie podmienok zavedených novou právnou úpravou, ktoré právnou úpravou účinná do 31.12.2014 nevyžadovala.

Ustanovenie § 93 ods. 3 O.s.p. (v znení účinnom do 31.12.2014) upravovalo spôsob, akým vedľajší účastník vstúpi do konania, resp. akým získa procesné postavenie vedľajšieho účastníka. Účinky vstupu vedľajšieho účastníka do konania sú v zmysle citovaného ustanovenia spojené s okamihom doručenia oznámenia o jeho vstupe súdu; oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania predstavuje procesný úkon, ktorého účinky súd posudzuje podľa právnej úpravy účinnej v čase uskutočnenia takéhoto úkonu; žiadne z ustanovení Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom do 31.12.2014 nevyžadovalo výslovný súhlas podporovaného účastníka so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na jeho strane tak, ako na to poukazoval navrhovateľ v odvolaní, keď zjavne nesprávnym spôsobom vykladá uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/188/2012 zo dňa 05.02.2013; Občiansky súdny poriadok v znení účinnom do 31.12.2014 umožňuje konajúcemu súdu rozhodovať o prípustnosti vedľajšieho účasti len na návrh (§ 93 ods. 3 posledná veta v znení účinnom do 31.12.2014), čo znamená, že prípustnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania súd z vlastnej iniciatívy neskúma; dôvodom nepripustenia vstupu vedľajšieho účastníka do konania je len výslovný nesúhlas podporovaného účastníka, ktorý tento oznámi súdu po doručení oznámenia o vstupe vedľajšieho účastníka do konania; následný súhlas podporovaného účastníka sa vyžaduje len vo vzťahu ku konkrétnym procesným úkonom vedľajšieho účastníka, ktoré v konaní vykoná (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/188/2012 zo dňa 05.02.2013). Z ustanovenia § 93 ods. 4 O.s.p. vyplýva samostatné procesné postavenie vedľajšieho účastníka v konaní porovnateľné s postavením účastníka konania vo vzťahu k procesným právam a procesným povinnostiam.

Z ustanovenia § 93 ods. 2 O.s.p. vyplýva, že ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Toto ustanovenie (ktoré bolo do Občianskeho súdneho poriadku zavedené s účinnosťou od 15.10.2008 zákonom č. 384/2008 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok) dáva možnosť, aby v prípade tzv. spotrebiteľských sporov vstúpila do konania ako vedľajší účastník taká právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, za ktorý sa (podľa poznámky č. 10a k ustanoveniu § 93 ods. 2 O.s.p.) považuje aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Z dôvodovej správy k tejto právnej úprave vyplýva, že jej cieľom bolo umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby a združenia. Keďže ustanovenie § 93 ods. 2 O.s.p. je z hľadiska systematického zaradenia vo vzťahu k ustanoveniu § 93 ods. 1 O.s.p. špeciálnym ustanovením, možno vyvodiť, že v tomto prípade sa nevyžaduje splnenie všeobecnej podmienky pre pripustenie vstupu do konania vyplývajúcej z ustanovenia § 93 ods. 1 O.s.p., ktorou je existencia právneho záujmu na výsledku konania. Z toho jednoznačne vyplýva, že vzhľadom na spotrebiteľský charakter sporu, vedľajší účastník má oprávnenie vystupovať v tomto konaní ako vedľajší účastník s tým, že nemusí preukazovať svoj právny záujem na jeho výsledku, pretože (ako už bolo uvedené vyššie) možnosť aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane odporcu (spotrebiteľa) mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava uvedená v ustanovení § 93 ods. 2 O.s.p. Z ustanovenia § 93 ods. 4 prvá veta O.s.p., podľa ktorého vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, možno vyvodiť len jeden záver a to, že vedľajší účastník má (rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník) jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom, a samozrejme má i právo na náhradu účelne vynaložených trov konania, kam podľa ustanovenia § 137 O.s.p. bez akýchkoľvek pochybností patrí i náhrada trov právneho zastúpenia. Súčasne platí, že vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná náhrada trov konania (teda i náhrada trov právneho zastúpenia) len v prípade, ak právo na náhradu trov konania vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval.

Nakoľko na základe výsledku konania (zamietnutie návrhu navrhovateľa) vzniklo právo na náhradu trov konania plne úspešnej odporkyňi, vzniklo právo na náhradu trov konania aj vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne, ktorý bol v konaní zastúpený právnym zástupcom z radov advokátov a uplatnil náhradu trov konania za poskytnuté právne služby. Ako bolo uvedené vyššie, zo žiadneho ustanovenia právneho poriadku nevyplýva nemožnosť vedľajšieho účastníka dať sa v konaní zastúpiť právnym zástupcom z radov advokátov. Pri rozhodovaní o jeho trovách konania posudzuje súd len účelnosť ich

vynaloženia. Vzhľadom na to, že vyjadrenie vo veci podané vedľajším účastníkom na strane odporkyne (hoci sa okresný súd stotožnil len s jedným argumentom avšak pre rozhodnutie podstatným) viedlo v konečnom dôsledku k zamietnutiu návrhu, jeho náklady vynaložené na právnu pomoc považoval odvolací súd za vynaložené účelne (samotný okresný súd v rozsudku poukázal na skutočnosť, že sa stotožnil s argumentáciou vedľajšieho účastníka ohľadne neexistencie individuálneho dojednania zmluvnej pokuty). Odvolací súd nesúhlasí ani s názorom okresného súdu, že vyjadrenie vedľajšieho účastníka je všeobecné a šablónovité, pretože jednak obsahuje aj konkrétne údaje vzťahujúce sa na konkrétne skutkové okolnosti prejednávanej veci (dátum začatia konania, označenie zmluvy o pripojení, číslo faktúry ohľadne uplatnenej zmluvnej pokuty, prvý deň omeškania) a jednak nemožno vyčítať vedľajšiemu účastníkovi, že opakovane reaguje na návrhy navrhovateľa, ktoré sú minimálne v rovnakej miere šablónovité a v rovnakej miere ako vyjadrenie vedľajšieho účastníka obsahujú opakujúcu sa argumentáciu (všeobecnosť vyjadrenia účastníka konania, resp. vedľajšieho účastníka, je potrebné vždy hodnotiť aj vo vzťahu k návrhu, ku ktorému sa vyjadruje a miere jeho všeobecnosti).

Preskúmaním veci v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie preto dospel odvolací súd k záveru, že napadnuté výroky rozsudku okresného súdu je potrebné zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Pokiaľ ide o napadnutý výrok rozsudku o nepriznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne (tretí výrok), podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd pri rozhodovaní správne aplikoval ustanovenie § 142 ods. 1 O.s.p., nesprávne ho však vyložil vo vzťahu k účelnosti vynaložených trov konania vedľajšieho účastníka. Pre úplnosť odvolací súd udáva, že pokiaľ navrhovateľ navrhol odvolanie vedľajšieho účastníka odmietnuť, je potrebné uviesť, že napadnutý výrok o nepriznaní náhrady trov konania zasahuje priamo do postavenia vedľajšieho účastníka, preto na podanie odvolania proti nemu nepotrebuje súhlas odporkyne a na jeho podanie je samostatne legitimovaný.

Napriek uvedenému však odvolací súd dospel k záveru, že z procesných dôvodov je potrebné zrušiť aj napadnutý výrok rozsudku o priznaní náhrady trov odvolacieho konania vedľajšiemu účastníkovi (štvrtý výrok). Odvolací súd sleduje aj vady konania pred okresným súdom a prihliada k nim ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 3 O.s.p.). Pri rozhodovaní o podanom odvolaní odvolací súd vychádza len z obsahu spisu. Podľa zápisnice o verejnom vyhlásení rozsudku zo dňa 09.12.2015 (č.l. 90 spisu) okresný súd verejne vyhlásil rozsudok, ktorého štvrtý výrok znel: „Navrhovateľ je povinný nahradiť odporcovi trovy odvolacieho konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 29,97 Eur v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku“; naproti tomu v písomnom vyhotovení rozsudku uviedol okresný súd štvrtý výrok v znení: „Navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania vo výške 29,97 Eur v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku“. Napadnutý výrok rozsudku nebol vyhlásený a preto ho odvolací súd zrušil. Pokiaľ išlo len o chybu v písaní, bude musieť okresný súd o oprave zápisnice o verejnom vyhlásení rozsudku rozhodnúť opravným uznesením (§ 164 O.s.p.); v tejto fáze konania však bolo možné nápravu dosiahnuť len zrušením napadnutého výroku rozsudku.

Na základe uvedeného odvolací súd napadnuté výroky rozsudku okresného súdu zrušil a vec vrátil v tomto rozsahu okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

V ďalšom konaní okresný súd uznesením (§ 167 ods. 1 O.s.p.) rozhodne o trovách konania vo vzťahu navrhovateľ a vedľajší účastník na strane odporkyne; svoje rozhodnutie primeraným spôsobom stručne odôvodní v zmysle § 157 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 167 ods. 2 O.s.p.). Okresný súd môže o trovách konania vedľajšieho účastníka rozhodnúť jedným výrokom, pretože aj nárok na náhradu trov odvolacieho konania je v prejednávanej veci ovládaný zásadou úspechu v konaní o veci samej. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.